

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

Contr. IV. Qualis Intentio requiratur in suscipiente Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

CONTROVERSIA IV.

Qualis Intentio requiratur in suscipiente Sacramentum.

Glossa in cap. *Majores de Baptismo* docuit, in adulto sufficere, si suscipiens ore consentiat, etiam si corde dissentiat. Cajetanus verò docuit, sufficere, si corde non dissentiat, etiam si non consentiat positivè.

742. Dicendum est, requiri consensum positivum ad valorem illorum Sacramentorum, non quidem qui tunc actu existat; sed satis est existere habitualiter, hoc est, aliquando existisse & nunquam fuisse revocatum. Ita S. Thomas q. 68. a. 7. Colligitur imprimis ex Concilio Carthaginensi & Arausicano, quæ solùm permittunt conferri Baptismum illis adultis, qui saltem per alios habent testimonium voluntatis suscipiendi, sicut & Rituale Romanum Pauli V.

743. Dices: ex his Concilijs plus non colligi, quàm quòd non possint licetè ministrari non petentibus, non tamen quòd non possint validè. Sed contra. Quia si tantùm esset sermo de licentia conferendi Sacramentum, & non supponeretur, Sacramentum fore invalidum, non deberent Concilia prohibere, ne Baptismus conferretur illi, qui vñ rationis privatus est, nec antea petijt Baptismum: tali enim deberet conferri tanquam medium necessarium ad salutem, vt bene observavit Arriaga.

Ratio seu congruentia sic instituendi Baptismum, insinuat à S. Thoma & Innocentio III. in citato cap. *Majores*, quia per Baptismum subijcitur quis legi novæ irrevocabiler: hanc autem subjectionem nemo debet nisi volens subire, qui voluntatem propriam habet.

744. De Sacramento Confirmationis adducta Ratio non ita clarè procedit: quia in hoc Sacramento non imponitur onus, sed tantùm augentur vires ad faciùs ferendum onus jam antè susceptum, & ad faciùs satisfaciendum obligationi jam antè contractæ.

745. Caterùm adhuc congruum erat, vt tantus favor & honor, quo quis deputatur specialiter ad Christi militiam, non conferretur nisi desideranti & consentienti, si aliquando potuit desiderare. Quæ ratio etiam de extrema Vñctione suo modo procedit, cujus favores non debent nisi aliquo modo volenti conferri, si potuit aliquo modo velle, dixi: *aliquo modo*, nam valde implicitam & generalem voluntatem Mediorum salutis ad hoc Sacramentum sufficere, receptum est, & in praxi observatur. Denique eadem ratio Sacramento Ordinis applicari potest; nam licet hoc Sacramentum non afferret onus adulto, v. g. obligationem servandi castitatem, si posset invito conferri validè, quia tamen afferret magnum honorem & magnas prerogativas, jam erat congruum, vt non nisi volenti posset conferri validè.

746. Quoad Infantes est alia ratio. Nam licet Baptismus illis affert onus novæ legis, simul tamen etiam tanta commoda affert, vt infanti optabilius sit baptizari, quàm non baptizari; & ideo ejus voluntas suppletur ab Ecclesia, vt sic per alienam voluntatem possit à servitute Diaboli liberari, cui per alienam quoque voluntatem subiectus erat. Quoad Sacramentum Confirmationis & Ordinis, quia infanti nullum æstimabile onus, sed potiùs commodum & honorem afferunt, etiam congruum erat, vt infanti validè (quàmvis non licetè) conferri posset, ad quod non erat opus, vt Ecclesia suppleret illius voluntatem, quia dignitas potest etiam non desideranti nec potenti desiderare, conferri; sic potest infans legitimari, nobilitari &c.

747. Objicit Cajetanus 1. ex cap. *Majores*, vbi sic habetur: [Tunc Characterem Sacramentalis imprimit operatio, quando obicem contrariæ voluntatis non invenerit.] Quibus verbis Pontifex plus non requirit, quàm absentiam contrariæ voluntatis, &c. Si verba præcedentia legantur, quibus prohibetur, ne alij quàm Catechumeni baptizentur ex ijs qui amentes facti sunt, adeoque non nisi illi qui Baptismum priùs petierunt, apparet requiri à Pontifice & Concilio consensum positivum.

748. Objicies 2. Ex nostra Conclusionem sequitur, Sacramenta non habere eadem essentialia requisita in parvulis, quæ habent in adultis, & malè dixisse Eugenium Papam, Sacramenta tribus perfici, inter ea numerando Intentionem Ministris, & omittendo Intentionem suscipientis, &c. Formaliter loquendo esse eadem requisita in omnibus; requiritur enim consensus habitualis in omnibus, non quidem absolute sed conditionatè, si aliquando fuerit proprio arbitrio præditus. Ad id quod addebatur de Eugenio Papa, respondet Dicastillo, Pontificem voluisse enumerare requisita vñiversaliter in omnibus, qualis non est intentio suscipientis, quæ in infantibus non requiritur, sicut nec in Eucharistiæ Sacramento vlla suscipientis intentio requiritur ad conficiendum hoc Sacramentum. Addit Card. de Lugo, Intentionem suscipientis posse subinelligi ex parte materiæ, sicut enim ablutio non quæcunque, sed corporis vivi est materia debita, ita etiam est ablutio hominis volentis abluì. Brevius respondetur, intentionem suscipientis esse complementum Intentionis Ministris in esse absolute, quia est conditio inexistens.

749. Objicitur 3. Extrema Vñctio solet concedi etiam illis, qui vñm rationis perdiderunt, nec antea illud Sacramentum petierunt, &c. Hoc ipso quòd quis fuerit Christianus, & voluerit talis vivere ac mori, jam præsumitur voluisse & consensisse implicite in illos ritus, quos in bonum animæ illius Ecclesia solet adhibere.

750. Ex hac responsione, quæ communis est & vera, nascitur difficultas non levis, an in adulto ad valorem baptismi sufficeret, si nihil quidem

dem vnquan in specie de baptismo cogitasset, sed tamen habuisset aliquandē generalem, & nunquam retractatam voluntatem seruandi omnia praecepta, v. g. habuisset attritionem ex motivo vniuersali.

Prima sententia affirmat. Ita Conink q. 64. a. 8. dub. 5. n. 103. & P. Dicastillo.

Secunda negat. Suarez d. 14. c. 2. Concl. 1. circa finem, vbi docet, in baptismo requiri magis expressam & formalem intentionem, quam in extrema vnctione. Suarezio accedit Lugo, Arriaga.

751. DICO 1. Voluntas seruandi omnia praecepta, non sufficit, vt validus sit baptismus collatus homini dormienti vel ebrio. item non sufficit, vt sit validus, quando modus conferendi alioquin in se esset illicitus, v. g. si conferretur sine debitis Solennitatibus. Probat. In tantum illa voluntas sufficeret, in quantum esset implicita voluntas seruandi omnia praecepta, & hoc ipso etiam recipiendi Baptismum, & eo modo recipiendi, quo modo ex praecepto recipi debet: atqui talis modus recipiendi Baptismum v. g. in ebrietate, somno &c. non est sub praecepto, imò est contra praeceptum: ergo voluntas seruandi omnia praecepta non est, ne quidem implicitè, voluntas hoc modo recipiendi Baptismum, imò est voluntas non sic recipiendi.

752. DICO 2. Homini Iudæo aut Gentili, habenti voluntatem generalem seruandi omnia praecepta ex motivo consequendæ salutis æternæ, posset validè & licitè conferri baptismus, constituto in extrema necessitate, v. g. in amentia perpetua, & finali, ita vt alioquin ipsi æternum pereundum esset, nisi baptizaretur. Hoc concedo primæ sententiæ, & reip̃a consentit Lugo d. 9. n. 128. & seqq.

Probat. à paritate extremæ Vnctionis, & quidem à fortiori. Sciendum autem est, extremam Vnctionem non ideo præcisè posse conferri in casu, quo quis repente venit in extremam necessitatem, & est privatus vsu rationis, quia talis homo habuit fortasse voluntatem generalem seruandi omnia praecepta, hæc, inquam, voluntas non sufficeret: quia est probabilis opinio, extremam Vnctionem non esse sub praecepto, vt docet Dicastillo: vnde non contineretur in illa voluntate: sed ideo, quia de tali homine rationabiliter præsumitur, habuisse voluntatem moriendi vt Christianum decet, cum omnibus spiritualibus adiumentis & subsidijs quæ posset consequi ab Ecclesia, etiam si non sint praecepta. Hac voluntate censetur implicitè consentire in extremam Vnctionem: qui enim vult Finem, censetur etiam consentire in Media, non tantum simpliciter necessaria, sed etiam in illa, quæ sine suo incommodo possunt ad illum finem plurimum conferre.

Hinc argumentor ad casum nostrum, & probo idem procedere de Baptismo. Qui enim vult efficaciter Finem, vtique consentit in omnia Media necessaria ad finem, siue deinde illud medium sit proximè sub praecepto, siue tantum remotè, propter illius ignorantiam: atqui in casu Contritionis est medium necessarium ad salutem, & salu fuit intentio ab illo homine per generalem voluntatem consequendi salutem: ergo habet contritionem in Baptismum.

753. Dices. Ergo si habuisset Contritionem perfectam, non posset baptizari, quia Baptismus non esset illi amplius necessarius, vt per se justificato per Contritionem. Respondetur, qui, nihilominus adhuc posse & debere baptizari, quia Baptismus adhuc est sub praecepto: Contritio autem est voluntas seruandi omnia praecepta: ergo adhuc est voluntas sufficiens recipiendi baptismum. Sed contra hanc responsionem vrgit Lugo Baptismum non esse sub praecepto præsertim absolute, nisi respectu illorum, qui illius necessitatem & vtilitatem cognoscunt, qualem mortuum non habet ille, de quo disputamus: Ergo Contritio in tali homine non est voluntas, ne quidem implicita, Baptismi, nisi sub conditione, si cognosceretur ejus necessitas: atqui in casu nostro hæc conditio non purificatur: ergo voluntas Baptismi, inclusa in Contritione, non transit in absolutam: ergo non sufficit ad recipiendum baptismum, quia requiritur voluntas absoluta.

Verum nec ipse Lugo negare potest, quid Contritio sit votum baptismi etiam in illo homine, qui ignorat praeceptum & necessitatem baptismi, vt constabit ex dicendis in tr. de Eucharistia, vbi ex ipso Lugone dicemus, Contritionem non esse Votum Baptismi, quia est voluntas seruandi omnia praecepta, & Baptismus est sub praecepto: ergo sufficit esse sub praecepto remotè, vt Contritio dicatur esse voluntas illius. Quare ad hoc non est satis eversa data responsio. Nihilominus

754. Aliter adhuc ad replicam respondetur, & dico 1. In tali casu debere baptizari sub conditione; quia non constat, nec potest sine revelatione constare certò, quod habuerit perfectam Contritionem. Dico 2. posse talem absolute baptizari, quia præsumi potest velle Baptismum non quidem vt necessarium ad salutem, sed tamen vt seruientem ad maiorem sanctitatem, sine villo suo incommodo, consequendam. Ratio est, quia omnis qui vult esse amicus Dei, vult consentire in maiorem gradum amicitie, quæ consequi potest sine maioribus impensis, vt de extrema Vnctione dictum est. Et hæc de sacramentis in genere.

